

Publicerad 2010-01-09 00:35 av Leif Furstedt

Grå, varande, vandrande i tysthet.

Ditt gracila smygande saknar läte,
saknar det du sjunger i väntan,
avvaktar.

En sista sång, över höjder berör i djup.

Även som särart i dysharmoni
bär du med dig förmågan på din färd
i varje steg, utan förbehåll.

Nu tystnar ljudet, nu tassar du över vit sjö
äts upp av mörkret.

Spåret, intill osynlighet men där

tänder rädslan vi bär

i onödan,

i gråzoner, nyansen.

Ett värdigt liv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leif Furstedt med Poeter.se id #15188 innehar upphovsrätten